

walmistama, ja seddawisi omma tõ läbbi
sissetenima mis nad kronole maksatta
jätnud, ning Moisa tõdd teggematta jättes,
Moisale, ja muudwisi Teistele kahjo tei-
nud. Sest seddamõda kui kegi wõllalinne
ehk kahjoteggia olli, sai wangi-tõ-aeg tem-
male moistetud; ja mis nad sissetenimid,
jaggati, igga aasta kahjosaadjakte seas
ära, nenda et mitto neist wiis aastat selle
wangi hone sisse, tõdd teggema jäi. Siis
müdi kaks ossa sest honest ära, ja üks
ossa jäigi keik tullewa aia peäle wangitõ-
honeks Wastastelle.

Agga Minnameeste ja Nouandjatte sug-
gu olli weel willetsam. Sest neid widi
señna, kus nad ello otsani raudus sedda
tõdd piddid teggema, mis ühhegi mu kui
raudjalla peäle pännakse. Seal nemmad
nüüd wandusid omma tiggedusse rumma-
lust nenda, kui neid enmast need ärrawan-
dusid, kes nende nou läbbi senna trahwi
hone ollid sanud.

Saddawisi kaddus keik hea, mis Uri-
ma tallopoegade põlwe piddi tõstma.

Agga Silonima Rahwa ellamine ja
ellamisese wiis jäi aiast aiani illofamaks ja
kuulsumaks, ja kulutas keik ma-ilmale, et
mitte igga Rigi tallopoiad ni tännamatta
ei olle kui Urima tallopoiad ollid — nen-
da, et neid tähhele pannes, Wunaks Uri-
ma tallopoiad issegi hakkasid omma rum-
malust habbenema. Ja nüüd õhkas ja
kahhettes iggaüks omma süüd. Üks terra-
ne tüttarlapski ütles: et küt noor ollen, om-
meti minnagi tunnen, mis pohjatamatta
Willetsusse sisse nisuggune rahwas sattub
mis wastopannese peäle todab. Pange
Silonima tallopoiad tähhele, kui priiskeste
nende Käsjud neid juhatawad. Küt olli,
kui Jummal esimesse põlwe tõstmisega
neid terretas, nendegi seas monni, kes kur-
jaste Pead tõstsid. Ja needki need ollid,
kes selle põlwe-tõstmisse kaimist seal mit-
meks aastaks kui lukko loid. Siiski, et
Silonima rahwa keigesireem hull mitte